

Budapest, 1901. november 19. – Budapest, 1958. február 3.

Munkáscsaládban született. Műszerész segédlevelet szerzett, a budapesti telefongyárban dolgozott. 1916-ban a Magyarországi Szociáldemokrata Párthoz tartozó Munkásképző Egylet szervezésében bérmozgalmakban vett részt. 1918-ban alapító tagja volt a Kommunisták Magyarországi Pártjának. 1919-ben, a Tanácsköztársaság alatt a Belügyi Népbiztosság Politikai Osztályán politikai biztosként vett részt a Vörös Hadsereg felvidéki hadjáratában, az 53. és a 46. gyalogezredben század politikai megbízott volt. 1919. augusztus 1. után internálták, majd kiszabadulása után 1920-ban szerepet játszott az illegális KMP újjászervezésében. 1921 tavaszán letartóztatták, tíz év fegyházra ítélték, 1922 tavaszán a fogolycsere-akció keretében utazott a Szovjetunióba. Moszkvában eleinte gépgyári munkás volt, majd 1926-tól a Marx-Engels Intézet könyvtárosa, 1928-1929-ben a moszkvai Geodesia Gyárban dolgozott. 1933-ban pártutasításra tért vissza Magyarországra, 1934. novemberben letartóztatták. 1944-ig a szegedi Csillag-börtönben őrizték, majd az ország német megszállása után a dachau koncentrációs táborba vitték. 1945. októberben érkezett haza, a következő hónapban a Külügyminisztériumba került, kinevezték a moszkvai magyar követség első titkárának, majd ugyanott tanácsos lett. 1948. május és 1949. szeptember között a berlini szovjet parancsnokság mellett a magyar kormány képviselője. 1949. szeptembertől folyamatos külszolgálatot teljesített; előbb a Magyar Népköztársaság washingtoni, majd 1951. szeptembertől londoni követe, 1953. szeptemberben lett prágai követ, majd 1954. áprilistól nagykövet. 1956. júniusban hazarendelték, a Kultúrkapcsolatok Intézetének elnöke lett. 1956. július 30-ától – 1956. november 3. és 12. közötti megszakítással – külügyminiszter volt haláláig. 1956. július 21-étől az MDP Központi Vezetőségének, 1956. novembertől haláláig az MSZMP Központi Bizottságának volt tagja.